ÚŘEDNÍ LIST
REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

I. DÍL
NAŘIZOVACÍ

REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA III, KARMELITSKÁ 6

Telefony: 415-26, 415-65, prodejny jednotlivých výtisků 414-41, 415-15. - Vychází podle potřeby.

Částka 212. V Praze dne 3. listopadu 1948. Cena Kčs 2·—.

OBSAH:

(2608.—2615.) 2608. Vyhláška generálního sekretariátu Hospodářské rady, kterou se vydávají závazné směrnice pro kalkulaci nákladů v průmyslových podnicích.

2609. Vyhláška ministerstev průmyslu, sociální péče a školství, věd a umění o opatřeních k zajištění plynulého zásobování elektřinou a topnou parou.

2610. Vyhláška ministerstva vnitřního obchodu o hospodaření s novými silničními motorovými vozidly a jejich vlečnými vozy.

2611. Vyhláška ministra techniky o začlenění některých konfiskovaných podniků do „Československých stavebních závodů, národního podniku v Praze".

2612. Vyhláška ministra techniky o znárodnění stavebních podniků podle zákona č. 121/1948 Sb.

2613. Vyhláška ministra techniky o začlenění znárodněných stavebních podniků do „Československých stavebních závodů, národního podniku v Praze".

2614. Vyhláška ministra techniky o začlenění některých konfiskovaných podniků do „Československých stavebních závodů, národního podniku v Praze".

2615. XI. vyhláška zemského národního výboru v Praze o poškozených obcích, pro které platí ustanovení části I. zákona č. 86/1946 Sb. o stavební obnově, ve znění zákona č. 115/1947 Sb.

2608.

VYHLÁŠKA
generálního sekretariátu Hospodářské rady

ze dne 27. října 1948,

kterou se vydávají závazné směrnice pro kalkulaci nákladů v průmyslových podnicích.

Generální sekretariát Hospodářské rady vydává podle § 2, odst. 1 zákona ze dne 16. května 1946, č. 116 Sb., o jednotné organisaci podnikového početnictví (dále jen „zákon"), pro kalkulaci nákladů v průmyslových podnicích tyto závazné směrnice:

Část první.

Stanovení kalkulační povinnosti.

§ 1.

Podnikové výkony s hlediska kalkulační povinnosti.

(1) V průmyslových podnicích se musí v mezích vytčených vládním nařízením ze dne 29. června 1948, č. 165 Sb., kterým se stanoví jednotné kalkulační zásady (dále jen „vládní nařízení"), sestavovati kalkulace nákladů (dále jen „kalkulace") u podnikových výkonů, za které se jednotlivě stanoví cena a které nejsou z kalkulační povinnosti vyňaty podle dalších ustanovení.

(2) Pro stanovení kalkulační povinnosti je rozhodné, zda jde o podnikové výkony

a) určené pro odbyt (odbytové podnikové výkony) nebo pro použití ve vlastním podniku (vnitropodnikové výkony) a

b) z nichž vymezené kalkulační jednice se provádějí v témž účetním roce jen jednou (neopakované podnikové výkony) nebo vícekráte (opakované podnikové výkony).

(3) Kalkulace se nemusí sestavovati u podnikových výkonů, které jsou nepatrného rozsahu a významu pro podnik a které se v něm provádějí ojediněle.

§ 2.

Kalkulační povinnost u neopakovaných podnikových výkonů odbytových.

(1) U neopakovaných podnikových výkonů odbytových se musí sestavovati předběžná i výsledná kalkulace, vyjímaje případy uvedené v odstavcích 2 a 3.

(2) Předběžná kalkulace se nemusí sestavovati, provádí-li se tak velký počet neopakovaných podnikových výkonů odbytových, že by její sestavování bylo nehospodárné; výsledná kalkulace u těchto podnikových výkonů se musí sestavovati.

(3) Výsledná kalkulace se nemusí sestavovati, byla-li u neopakovaného podnikového výkonu odbytového sestavena předběžná kalkulace a nestanoví-li se jeho cena podle výsledné kalkulace.

(4) Předběžná kalkulace se musí sestaviti nejpozději při započetí provádění neopakovaného podnikového výkonu odbytového.

(5) Výsledná kalkulace se musí sestaviti v přiměřené době po zjištění potřebných údajů v provozním, skladním a mzdovém účetnictví.

§ 3.

Kalkulační povinnost u opakovaných podnikových výkonů odbytových.

(1) U opakovaných podnikových výkonů odbytových se musí sestavovati předběžná i výsledná kalkulace.

(2) Předběžná kalkulace se musí sestaviti alespoň jednou pro každý účetní rok u opakovaných podnikových výkonů odbytových, budou-li se v něm prováděti.

(3) Výsledná kalkulace se musí sestaviti v přiměřené době po zjištění potřebných údajů v provozním, skladním a mzdovém účetnictví alespoň jednou pro každý účetní rok, v němž byly opakované podnikové výkony odbytové provedeny.

§ 4.

Kalkulační povinnost u vnitropodnikových výkonů.

(1) U investic a materiálu vlastní výroby se musí sestavovati výsledná kalkulace.

(2) U jiných vnitropodnikových výkonů se musí sestavovati výsledná kalkulace, stanoví-li tak vysvětlivky podle § 2, odst. 2 zákona (dále jen „vysvětlivky"), vydávané pro podniky jednotlivých hospodářských skupin (oborů).

(3) Výsledná kalkulace se musí sestaviti

a) u neopakovaných vnitropodnikových výkonů v přiměřené době po zjištění potřebných údajů v provozním, skladním a mzdovém účetnictví a

b) u opakovaných vnitropodnikových výkonů v přiměřené době po zjištění potřebných údajů v provozním, skladním a mzdovém účetnictví alespoň jednou pro každý účetní rok, v němž byly tyto vnitropodnikové výkony provedeny.

§ 5.

Splnění kalkulační povinnosti rozpočetními zápisy.

Povinnost sestavovati předběžnou kalkulaci se považuje podle § 2, písm. b) vládního nařízení za splněnou rozpočetními zápisy za předpokladu, že obsahují údaje vyhovující ustanovením §§ 7 až 10 a §§ 13 až 22.

§ 6.

Splnění kalkulační povinnosti zápisy provozního účetnictví.

Povinnost sestavovati výslednou kalkulaci se považuje podle § 2, písm. b) vládního nařízení za splněnou zápisy provozního účetnictví za předpokladu,

a) že obsahují údaje vyhovující ustanovením §§ 7 až 10 a §§ 13 až 22, nebo

b) že se v provozním účetnictví zjišťují alespoň podle středisek rozdíly mezi náklady podle předběžné kalkulace a náklady vzniklými a vykazují na střediscích podle jednotlivých položek směrného, po případě odborového kalkulačního vzorce.

Část druhá.

Organisace kalkulace.

Oddíl I.

Kalkulační jednice.

§ 7.

(1) Kalkulačními jednicemi jsou množstvím, časem nebo jinak vymezené podnikové výkony, t. j. výrobky, které podnik zhotovuje, a služby, které podnik poskytuje. Výrobky a službami se rozumějí také jejich části nebo skupiny.

(2) Kalkulační jednice se určí tak, že se výrobky a služby vymezí určitým počtem jednotek (na př. za něž se obvykle stanoví cena, nebo jimiž se obvykle výrobky při zhotovování a služby při poskytování měří nebo počítají). Ve vysvětlivkách se může podrobněji stanoviti, jak se určí kalkulační jednice podle potřeb jednotlivých hospodářských skupin (oborů).

(3) Je-li možno při určení kalkulační jednice vymeziti výrobky a služby určitým počtem různorodých jednotek (na př. q nebo hl, kusy nebo kg) a nestanoví-li jednotku vysvětlivky, nesmí se zvolený způsob jejího určení změniti bez závažných důvodů.

(4) Při určení kalkulační jednice je dovoleno vymeziti výrobky a služby v předběžné a ve výsledné kalkulaci různým počtem stejnorodých jednotek, nestanoví-li vysvětlivky jinak.

(5) Jsou-li při určení kalkulační jednice vymezeny výrobky a služby více než jedinou jednotkou, musí býti alespoň souhrn odhadnutých nebo zjištěných nákladů kalkulační jednice propočten na jednotku (na př. na kus, kg, m, montážní hodinu).

Oddíl II.

Náklady a jejich přičítání.

§ 8.

Přičítání nákladů.

(1) Náklady jest přičítati kalkulačním jednicím v takové výši, v jaké s nimi souvisí; přitom se musí zejména dbáti, aby se tytéž náklady přičítaly téže kalkulační jednici jen jednou.

(2) Při přičítání nákladů kalkulačním jednicím je třeba přihlédnouti k hodnotě odpadu, po případě vedlejších výrobků.

§ 9.

Způsoby přičítání nákladů.

(1) Náklady se přičítají kalkulačním jednicím

a) přímo, jde-li o jednicové náklady (přímé přičítání), a

b) nepřímo, jde-li o režijní náklady (nepřímé přičítání).

(2) Ve vysvětlivkách se může podle potřeb jednotlivých hospodářských skupin (oborů) podrobněji určiti, které náklady se musí zachycovati jako jednicové a které jako režijní.

(3) Pokud tato vyhláška stanoví u podnikového výkonu povinnost sestavovati předběžnou i výslednou kalkulaci, musí se náklady ve výsledné kalkulaci přičítati kalkulační jednici způsobem, kterého se použilo v příslušné předběžné kalkulaci.

§ 10.

Nepřímé přičítání nákladů.

(1) Pro nepřímé přičítání nákladů kalkulačním jednicím se musí určiti základny, které se mění pokud možno přímo úměrně s režijními náklady podle nich přičítanými. Základnami mohou býti na př. jednicové mzdy, jednicový materiál, odpracované hodiny, strojové hodiny, množství vyrobených jednotek.

(2) Základny pro nepřímé přičítání nákladů se mohou podrobněji určiti ve vysvětlivkách podle potřeb jednotlivých hospodářských skupin (oborů).

(3) Poměr mezi režijními náklady a základnami pro nepřímé přičítání nákladů se vyjádří režijními sazbami nebo přirážkami.

§ 11.

Vztah předběžné kalkulace k výsledkovému rozpočtu.

(1) Údaje předběžné kalkulace a příslušného výsledkového rozpočtu musí býti navzájem kontrolovatelné.

(2) Režijní sazby nebo přirážky musí býti v předběžné kalkulaci stejné jako režijní sazby nebo přirážky vyplývající z příslušných výsledkových rozpočtů.

§ 12.

Vztah výsledné kalkulace k provoznímu účetnictví.

(1) Údaje výsledné kalkulace a provozního účetnictví musí býti navzájem kontrolovatelné.

(2) Režijní sazby nebo přirážky musí býti ve výsledné kalkulaci stejné jako režijní sazby nebo přirážky vyplývající z provozního účetnictví.

Oddíl III.

Kalkulační vzorce.

§ 13.

Směrný kalkulační vzorec.

(1) Pro sestavování předběžné a výsledné kalkulace se stanoví tento směrný kalkulační vzorec:

jednicové mzdy
jednicový materiál
ostatní jednicové náklady výrobní
výrobní režie
správní režie
odbytová režie
jednicové náklady odbytové
součet = vlastní náklady.

(2) Jednicové mzdy se mohou vykazovati společně s výrobní režií v položce „výrobní režie", jsou-li malým dílem vlastních nákladů a je-li jejich oddělené zachycování v kalkulaci u výrobků a služeb nehospodárné.

(3) Správní režie se nemusí vykazovati jako samostatná položka podle kalkulačního vzorce, rozvrhují-li se ve výsledkovém rozpočtu a v provozním účetnictví náklady správního střediska na ostatní střediska.

§ 14.

Odborové kalkulační vzorce.

Směrný kalkulační vzorec může býti ve vysvětlivkách podrobněji upraven v odborové kalkulační vzorce podle potřeb jednotlivých hospodářských skupin (oborů).

§ 15.

Podrobnosti k položkám kalkulačních vzorců.

(1) Jednotlivé položky kalkulačních vzorců se musí v kalkulaci vykazovati, jsou-li pro ně číselné údaje.

(2) Jednotlivé položky kalkulačních vzorců se mohou v kalkulaci podrobněji členiti; musí však býti zřejmé, ke které položce kalkulačního vzorce rozčleněné položky patří.

(3) Materiálová režie se v kalkulaci vykazuje v těch položkách kalkulačních vzorců, v nichž jsou obsaženy náklady na materiál, s nímž materiálová režie souvisí. Materiálovou režií se rozumějí náklady související nepřímo s opatřováním materiálu, jeho přijímáním, zkoušením, skladováním, vydáváním a pod.

(4) Kalkulace se může podle způsobu zhotovení výrobku nebo poskytnutí služby rozděliti na více částí, odpovídajících provozním stupňům, po případě střediskům, součástem výrobku a pod., jež musí obsahovati všechny položky kalkulačního vzorce, pro něž jsou číselné údaje v příslušné části kalkulace.

Oddíl IV.

Obsah položek směrného kalkulačního vzorce.

§ 16.

Jednicové mzdy.

(1) Jednicovými mzdami se rozumějí náklady na práci v podniku, které souvisí přímo se zhotovením výrobku nebo s poskytnutím služby.

(2) Jako jednicové mzdy se posuzuje též jednicové služné.

§ 17.

Jednicový materiál.

(1) Jednicovým materiálem se rozumějí náklady na látky, které se stávají podstatnou částí kalkulovaného výrobku nebo přispívají k vytvoření jeho podstatných vlastností.

(2) K jednicovému materiálu patří zpravidla náklady

a) na suroviny, t. j. látky, jejichž zpracováním, sloučením, štěpením nebo jiným výrobním způsobem se výrobek zhotovuje,

b) na rozpracované výrobky, které se zapojí po opracování do kalkulovaného výrobku,

c) na součásti, které se zapojí beze změny do kalkulovaného výrobku,

d) na obaly, do nichž se výrobek při zhotovení jednotně balí a které jsou nezbytnou nebo obvyklou součástí výrobku při jeho dodávce; ve vysvětlivkách může býti podle potřeb jednotlivých hospodářských skupin (oborů) podrobněji určeno, co se považuje za obaly podle tohoto ustanovení.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí přiměřeně i o materiálu spotřebovaném při poskytnutí služby.

§ 18.

Ostatní jednicové náklady výrobní.

Ostatními jednicovými náklady výrobními se rozumějí náklady související přímo se zhotovením výrobku nebo s poskytnutím služby, vyjma jednicové mzdy a jednicový materiál.

§ 19.

Výrobní režie.

Výrobní režií se rozumějí náklady související se zhotovením výrobku nebo s poskytnutím služby (režijní materiál, režijní mzdy, ostatní režijní náklady výrobní), vyjma jednicové mzdy, jednicový materiál a ostatní jednicové náklady výrobní.

§ 20.

Správní režie.

Správní režií se rozumějí náklady související s řízením podniku jako celku.

§ 21.

Odbytová režie.

Odbytovou režií se rozumějí náklady související s odbytovou činností podniku, vyjma jednicové náklady odbytové.

§ 22.

Jednicové náklady odbytové.

Jednicovými náklady odbytovými se rozumějí náklady související přímo s odbytem výrobku nebo služby.

Oddíl V.

Kalkulační listy.

§ 23.

(1) Na jednom kalkulačním listě lze zapsati i více kalkulací; přitom se nemusí opakovati obsahově stejné náležitosti (§ 12, odst. 2 a 3 vládního nařízení), které jsou jim společné, avšak musí býti zřejmé, na které kalkulace se tyto náležitosti vztahují.

(2) Kalkulace se nemusí znovu zapsati na kalkulační list, lze-li jí beze změny použíti, a to i v případech, kdy se musí podle ustanovení této vyhlášky znovu sestaviti. V těchto případech stačí, aby osoba odpovědná za správnost kalkulace znovu podepsala původní kalkulaci s připojením data, kdy se tak stalo. Toto datum je pak rozhodující pro počítání úschovné lhůty kalkulačního listu.

Část třetí.

Všeobecná a závěrečná ustanovení.

§ 24.

Hospodárnost organisace kalkulace.

Při organisaci kalkulace se musí dbáti zásady hospodárnosti.

§ 25.

Stanovení okruhu podniků.

Generální sekretariát Hospodářské rady stanoví vyhláškou v Úředním listě a v Úředním věstníku (§ 3 zákona), kdy vznikne pro určitý okruh podniků povinnost říditi se ustanoveními této vyhlášky a rozsah této povinnosti.

§ 26.

Výjimky.

Generální sekretariát Hospodářské rady může v případech hodných zvláštního zřetele povoliti výjimku z ustanovení této vyhlášky.

§ 27.

Účinnost.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Generální sekretář Hospodářské rady:

JUDr. Ing. Edvard Outrata v. r.

2609.

VYHLÁŠKA
ministerstev průmyslu, sociální péče a školství, věd a umění

ze dne 30. října 1948

o opatřeních k zajištění plynulého zásobování elektřinou a topnou parou.

Ministerstva průmyslu, sociální péče a školství, věd a umění stanoví v dohodě s ministerstvy vnitra, výživy, vnitřního obchodu, zemědělství, národní obrany a dopravy podle §§ 1 až 3 dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 109 Sb., o řízení výroby, § 43 zákona ze dne 9. května 1947, č. 87 Sb., o některých opatřeních k provedení národní mobilisace pracovních sil, §§ 5, 8 a 9 zákona ze dne 19. prosince 1918, č. 91 Sb., o osmihodinné době pracovní, § 3 zákona ze dne 13. září 1946, č. 177 Sb., o úpravě pracovní doby v pekárnách, podle § 1 vládního nařízení ze dne 21. prosince 1939, č. 330 Sb., o státním řízení mzdové politiky, a podle § 73 zákona ze dne 21. dubna 1948, č. 95 Sb., o základní úpravě jednotného školství (školský zákon):

Oddíl I.

Všeobecná úsporná opatření.

§ 1.

Elektrické vytápění.

(1) Vytápění místností a jiných prostor elektřinou se zakazuje. Používati akumulační kamna jest dovoleno, jsou-li zařízena na odběr elektřiny jen v době noční.

(2) Ohřivače vody (boilery) a paráky se smějí zapínati jen na noční proud.

(3) Omezovací ustanovení uvedená v odstavcích 1 a 2 platí pouze pro dny pracovní; ve dnech pracovního klidu platí jen v době od 16 do 19 hodin.

§ 2.

Odběr elektřiny pro pohonné účely.

(1) Elektrické motory u maloodběratelů se nesmějí používati v době ranní od 6 do 8 hodin a v době večerní od 16 do 20 hodin.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na používání elektrických motorů v podnicích potravinářských, jakož i pro účely lékařské a výtahy. Zvláštní ustanovení platí pro používání elektrických motorů v zemědělských podnicích (§ 3).

§ 3.

Elektrické pohony v zemědělských podnicích.

Zemědělské podniky nesmějí v zimním období, počínaje od 1. prosince, používati elektrických motorů v době od 6 do 12 hodin a od 16 do 20 hodin. Zákaz netýká se elektrických motorů používaných pro dojení, automatické vodárny, nákladní výtahy a líhně. Motory pro výmlat a čištění obilí a semen není dovoleno používati v době od 6 do 9 hodin.

§ 4.

Odběr elektřiny v živnostenských a jiných podnicích.

(1) Pro podniky, s výjimkou podniků, které sjednaly odběr elektřiny podle diagramu (§ 6), platí pro odběr elektřiny mimo omezení uvedená v §§ 1 až 3 tato další omezení:

1. Výrobní podniky nesmějí odebírati elektřinu v pracovních dnech v době od 6 do 8 hodin a v době od 16 do 20 hodin pro účely jiné než osvětlovací. Ze zákazu jsou vyňaty závody potravinářské, které v zájmu včasného a plynulého zásobování obyvatelstva musí pracovati i v uvedené době. Ve sporných případech rozhodne okresní národní výbor.
2. Obchodní a ostatní nevýrobní podniky nesmějí odebírati elektřinu v době od 6 do 8.30 hodin. Vyňaty jsou obchody potravinářské, živnosti holičské a kadeřnické a prodejny tabáku a novin.
3. Živnosti holičské a kadeřnické nesmějí používati elektřiny pro účely tepelné (přístroje a zařízení ondulační, osušovací, na ohřívání vody a pod.) v době od 7 do 9 hodin a s výjimkou soboty též v době od 16 do 20 hodin.
4. Hostince, výčepy, restaurace, automaty, kavárny, dancingy, cukrárny, kina a podobné podniky musí snížiti v době od 6 do 20 hodin elektrické osvětlení aspoň o polovinu svého obvykle používaného osvětlení, při čemž nesmí býti zapnuto více jak 5 W na 1 m² podlahové plochy.

(2) Omezení uvedená v odstavci 1, č. 1 a 2 se nevztahují na lékárny.

§ 5.

Světelné reklamy a veřejné a slavnostní osvětlení.

(1) Používání elektřiny pro světelné reklamy, pro osvětlování výkladních skříní a pod. se zakazuje v době od 7 do 21 hodin.

(2) Cesty a prostranství veřejně používané jest dovoleno osvětlovati elektřinou v době od 7 do 21 hodin jen, pokud to naléhavě vyžaduje zájem veřejné bezpečnosti.

(3) Slavnostní osvětlování, na př. budov, památek a pod. se zakazuje.

§ 6.

Odběr elektřiny podle diagramu.

Závody, u nichž bylo vyhláškou ministra průmyslu ze dne 24. října 1947, č. 1094 Ú. l. I, o zavedení evidence odběru elektřiny u závodů s energetickými hospodáři ve znění vyhlášky ministerstva průmyslu ze dne 11. října 1948, č. 2451 Ú. l. I, zavedeno povinné sledování průběhu zatížení odběru elektřiny, jsou povinny sjednati s dodávajícím energetickým podnikem odběr elektřiny podle diagramu tak, aby byl postradatelný odběr, zejména pro velké spotřebiče (elektrické pece, čerpací stanice a pod.), přeložen do doby nižšího zatížení elektráren. Nedojde-li k dohodě o sjednání odběru elektřiny, rozhodne příslušný okresní národní výbor po slyšení energetické komise (§ 13).

§ 7.

Pracovní doba v průmyslových závodech.

(1) V zájmu účelné úpravy zatížení elektráren v zimních měsících musí průmyslové závody včetně dílen a závodů veřejné správy při 48hodinové pracovní době pracovati 6 dnů v týdnu. Vyžaduje-li toho zvláštní povaha provozu průmyslového závodu, může mu příslušný okresní úřad ochrany práce k návrhu energetické komise (§ 13) povoliti výjimku, dohodne-li se o tom závod předem s příslušným energetickým podnikem.

(2) Začátek pravidelné pracovní doby se stanoví s přihlédnutím k místním dopravním poměrům u průmyslových závodů, včetně dílen a závodů veřejné správy:

a) s jednou pracovní směnou na dobu mezi 7.30 až 8.15 hodin a to po dohodě s příslušným energetickým podnikem,

b) se dvěma pracovními směnami na 6.15 hodin,

c) se třemi pracovními směnami na dobu mezi 6 až 6.30 hodin.

(3) Ustanovení odstavce 2 se nevztahují na potravinářské závody, které v zájmu včasného a plynulého zásobování obyvatelstva musí míti jiný začátek pracovní doby. Ve sporných případech rozhodne okresní úřad ochrany práce v dohodě s příslušným okresním národním výborem.

(4) Závody, jež sjednaly podle § 6, odst. 1 s energetickým podnikem odběr elektřiny podle diagramu, mohou stanoviti začátek pravidelné pracovní doby odchylně od ustanovení odstavce 2, přihlížejíce k místním dopravním poměrům.

§ 8.

Začátek pracovní doby v kancelářích, skladech a živnostech a začátek vyučování na školách.

(1) Začátek pracovní doby se stanoví:

a) pro podniky výrobní, s výjimkou závodů uvedených v § 7, na 8.15 hodin,

b) pro obchodní a ostatní nevýrobní podniky, s výjimkou obchodů potravinářských, na 8.30 hodin, pro obchody papírnické na 7.30 hodin,

c) pro soukromé kanceláře na dobu mezi 7.30 až 8.15 hodin,

d) pro pojišťovny v Praze na 8.15 hodin.

(2) Začátek vyučování na školách se stanoví:

a) v Praze:

aa) u škol národních, středních, gymnasií a reálných gymnasií na 8.30 hodin,

bb) u ostatních škol na 8 hodin,

b) mimo Prahu na dobu mezi 8 až 8.30 hodin s přihlédnutím k místním dopravním poměrům.

§ 9.

Odběr topné páry.

Odběratelé topné páry od elektrických podniků k vytápění místností a prostor a k ohřívání užitkové vody musí zaříditi svůj odběr co nejúsporněji. V době od 7 do 9 hodin a od 16 do 18 hodin musí odběr páry zcela zastavit. Ustanovení toto se netýká odběru páry od podniků, které nevyrábějí elektrickou energii pro veřejnou dodávku.

§ 10.

Provádění úsporných opatření.

(1) Podniky, závody, ústavy a jiná zařízení, jakož i jejich zaměstnanci mají trvalou kontrolou svého provozu, co největší hospodárností ve spotřebě elektřiny a topné páry a svědomitým a důsledným dodržováním úsporných opatření přispěti k zajištění plynulého zásobování energií. Musí též čeliti všem nepravidelnostem ve vlastním provozu, které by přechodně zvyšovaly odběr elektřiny, zejména v dobách špičkového zatížení (na př. napracováním dnů hromadného volna v zimních měsících, dohánění nesplněného plánu ku konci roku a pod.).

(2) Surovinoví hospodáři ustanovení podle vyhlášky ministra průmyslu ze dne 23. dubna 1948, č. 737 Ú. l. I, o surovinových hospodářích jsou povinni spolupracovati s příslušným dodávajícím energetickým podnikem též pokud jde o rozdělení a snížení odběrového zatížení svých závodů.

(3) Dozorem na dodržování ustanovení §§ 1 až 6 a § 9 se pověřují příslušné národní energetické podniky.

(4) Energetické podniky mohou odběratelům, kteří nedodržují ustanovení §§ 1, 2 a 4, přerušiti dodávku elektřiny.

§ 11.

Přechodné odvolání úsporných opatření.

Ministerstvo průmyslu může v dohodě s příslušným ministerstvem podle poměrů ve výrobě elektřiny vyhláškou v Úředním listě stanoviti, že na přechodnou dobu pozbývají účinnosti jednotlivá ustanovení vyhlášky uvedená v §§ 1 až 6 a § 9. Obdobně může tak učiniti ministerstvo sociální péče, pokud jde o ustanovení § 7 a § 8, odst. 1, a ministerstvo školství, věd a umění, pokud jde o ustanovení § 8, odst. 2, a to v dohodě s příslušným ministerstvem.

Oddíl II.

Mimořádná úsporná opatření.

§ 12.

(1) Vedle opatření podle oddílu I se může podle potřeby

a) uložiti výrobním podnikům s přihlédnutím k místním dopravním poměrům, aby přesunovaly pravidelnou pracovní dobu do doby nižšího zatížení elektráren, t. j. na jinou dobu denní nebo noční nebo na dny pracovního klidu,

b) omeziti, případně podle stupně důležitosti zakázati odběr elektřiny podnikům, závodům, ústavům a jiným zařízením.

(2) Opatření podle odstavce 1, písm. a) učiní okresní úřady ochrany práce, opatření podle odstavce 1, písm. b) okresní národní výbory, a to podle návrhu energetických komisí zřízených podle § 13. Tato opatření, týkají-li se celých skupin podniků, mohou býti též veřejně vyhlášena způsobem v místě obvyklým.

(3) Přesunutí pravidelné pracovní doby podle odstavce 1, písm. a) na neděli lze uložiti jen po dohodě s příslušnou závodní radou (závodním důvěrníkem).

§ 13.

(1) Pro úkoly podle § 7 a § 12, odst. 1, případně i jiné úkoly ve spojitosti s prováděním opatření k zajištění plynulého zásobování elektřinou se zřizují energetické komise u okresních národních výborů v místech, která určí ministerstvo průmyslu v dohodě s ministerstvem sociální péče, stanovíc přitom obvod jejich působnosti.

(2) Předsedou energetické komise jest předseda okresního národního výboru v sídle komise a místopředsedou přednosta okresního úřadu ochrany práce příslušného podle sídla komise. Členy energetické komise jsou: přednosta technické služby strojní u okresního národního výboru příslušného podle sídla komise, zástupce inspektorátu práce při okresním úřadě ochrany práce příslušném podle sídla komise a další čtyři členové, které po jednom vysílají do komise příslušný energetický podnik, Ústřední svaz průmyslu nebo jeho územní skupina, Ústřední svaz řemesla nebo jeho územní složka a Revoluční odborové hnutí.

(3) Energetické komise se řídí při své činnosti pokyny ministerstva průmyslu a ministerstva sociální péče. Jde-li o pokyny všeobecné povahy, budou vydány v dohodě s ministerstvem národní obrany a zúčastněnými ministerstvy po slyšení dotčených ústředních hospodářských organisací a Revolučního odborového hnutí.

§ 14.

(1) Ministerstvo sociální péče stanoví v dohodě s ministerstvem průmyslu a, pokud jde o průmysl výživy, v dohodě s ministerstvem výživy jednotlivé závody nebo skupiny závodů, u nichž nelze použíti ustanovení § 12, odst. 1, písm. a).

(2) Obdobně může ministerstvo průmyslu stanoviti, kdy nelze použíti ustanovení § 12, odst. 1, písm. b).

§ 15.

(1) Je-li v důsledku přesunutí pravidelné pracovní doby podle § 7 nebo § 12 třeba přechodně pracovati v době noční, mohou býti po tuto dobu zaměstnávány při noční práci také ženy starší 18 l-t. Je-li třeba z téhož důvodu pracovati v sobotu odpoledne, mohou býti toho dne po 14. hodině zaměstnávány ženy i v továrních závodech.

(2) Je-li v důsledku přesunutí pravidelné pracovní doby třeba pracovati o nedělích nebo ve dnech, které jsou podle zákonných předpisů dny pracovního klidu, dlužno tyto práce pokládati za práce dovolené podle čl. III, odst. 4 zákona ze dne 16. ledna 1895, č. 21 ř. z., o nedělním klidu, ve znění zákona ze dne 18. července 1905, č. 125 ř. z.

§ 16.

Je-li v důsledku přesunutí pravidelné pracovní doby podle § 7 nebo § 12 třeba přechodně pracovati v noci nebo o nedělích, nepříslušejí zaměstnancům příplatky stanovené jinak za práce noční nebo nedělní.

§ 17.

Tato vyhláška musí býti v závodech, v nichž dojde k přesunutí pravidelné pracovní doby nebo k omezení odběru elektřiny podle § 7 nebo § 12, vyvěšena na obecně přístupném místě. Stejným způsobem musí býti uvedeno v závodě ve známost opatření příslušného okresního úřadu ochrany práce o přesunutí pravidelné pracovní doby, případně opatření okresního národního výboru o omezení odběru elektřiny.

Oddíl III.

Ustanovení trestní a závěrečná.

§ 18.

Jednání nebo opomenutí, příčící se předpisům této vyhlášky nebo opatřením učiněným na jejím podkladě, se trestají podle § 8 dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 109 Sb., o řízení výroby, nebo podle § 6 vládního nařízení ze dne 4. června 1945, č. 13 Sb., o zatímní výstavbě úřadů ochrany práce.

§ 19.

Závodní rady (závodní důvěrníci) jsou podle § 20 dekretu presidenta republiky ze dne 24. října 1945, č. 104 Sb., o závod-

ních a podnikových radách, povinny spolupůsobiti a dohlížeti podle § 25 tohoto dekretu, zda opatření podle této vyhlášky jsou dodržována.

§ 20.

Dnem účinnosti této vyhlášky pozbývá platnosti vyhláška ministrů průmyslu a sociální péče ze dne 21. listopadu 1947, č. 1191 Ú. l. I, o opatřeních k zajištění plynulého zásobování elektřinou a topnou parou ve znění vyhlášky ministryně průmyslu a ministra sociální péče ze dne 25. února 1948, č. 315 Ú. l. I.

§ 21.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 8. listopadu 1948 a platí v zemích České a Moravskoslezské; provedou ji ministři průmyslu, sociální péče a školství, věd a umění v dohodě se zúčastněnými ministry.

Za ministra sociální péče:
Dr. **Popel** v. r.

Za ministra průmyslu:
Meissner v. r.

Za ministra školství, věd a umění:
Pavlásek v. r.

2610.

VYHLÁŠKA
ministerstva vnitřního obchodu

ze dne 30. října 1948

o hospodaření s novými silničními motorovými vozidly a jejich vlečnými vozy.

Podle §§ 1 až 3 vládního nařízení ze dne 26. června 1943, č. 175 Sb., o oběhu zboží se stanoví:

§ 1.

Nová silniční motorová vozidla a jejich vlečné vozy jsou zbožím podléhajícím ustanovením vládního nařízení ze dne 26. června 1943, č. 175 Sb., o oběhu zboží.

§ 2.

Dosavadní předpisy vydané ministerstvem dopravy o hospodaření s novými silničními motorovými vozidly a jejich vlečnými vozy platí nadále jako předpisy vydané podle této vyhlášky.

§ 3.

Přestupky této vyhlášky nebo předpisů podle ní vydaných se trestají podle § 9 vl. nař. č. 175/1943 Sb.

§ 4.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 1948 a platí v zemi České a Moravskoslezské.

Ministr:

Krajčír v. r.

2611.

VYHLÁŠKA
ministra techniky

ze dne 27. října 1948

o začlenění některých konfiskovaných podniků do Československých stavebních závodů, národního podniku v Praze.

Podle § 11, odst. 1, písm. c) a odst. 2, č. 2 zákona ze dne 28. dubna 1948, č. 121 Sb., o znárodnění ve stavebnictví začleňují po slyšení předsedy osidlovacího úřadu v Praze dnem 1. ledna 1948 do Československých stavebních závodů, národního podniku v Praze majetkové podstaty konfiskovaných podniků:

1. Anders a Kahl, stavební podnik, se sídlem ve Cvikově, okres Jablonné v Podještědí,
2. Berger Bedřich Ing. a Schram Rudolf, úř. aut. civ. inženýr a stavitel, se sídem v Ostravě-Přívoz,
3. Brausewetter a spol., veřejná obchodní společnost, stavební podniky, se sídlem v Praze II., Tř. Jana Opletala 33, se všemi pobočkami,
4. Czeike H. a Wondra B., architekti a stavitelé, se sídlem v Novém Jičíně, Štefánikova ul.,
5. Dinnebier Rudolf, stavitel, se sídlem ve Varnsdorfu čp. 518,
6. Fischer a Hollmann, stavitelství, prot. veřejná obchodní společnost, se sídlem ve Svobodě n. Ú., okres Trutnov,
7. Forberich Josef Ing. a Gibitz Engelbert, stavitelství a tesařství, se sídlem v Mariánských Lázních, Ušovice 285,
8. Frank Eduard, stavitel, se sídlem v Krnově,
9. Ing. arch. Glaser Matouš a syn, stavitelství, prodej dříví a stavebních hmot, výroba cementového zboží, se sídlem v Jindřichově Hradci,
10. Habicher František, stavitelství, se sídlem v Mor. Třebové,
11. Hampel R. a Kammel František, veřejná obchodní společnost, se sídlem ve Frýdlantě v Čechách,
12. Hartl J., stavitel, pila, kamenolom, se sídlem v Krnově, Stalinova 30,
13. Hierath Rudolf, stavitel, se sídlem v Kraslicích,
14. Holaschke Ervín, stavitel, se sídlem v Novém Jičíně,
15. Horníková Markéta, stavební podnik, se sídlem v Nýrsku čp. 505, okres Klatovy,
16. Hufnagel A., Unger H. a spol., pozemní stavby, veřejná obchodní společnost, se sídlem v Suchdole n. Odrou 248,
17. Ing. Hüttel a spol., se sídlem v Děčíně, Smetanova 9,
18. Jachau Alfred a Weber Oskar Ing., dlaždičský závod, se sídlem v Ústí n. L., Kližské údolí 2,
19. Jarolím Rupert, podnikatelství staveb, se sídlem ve Fulneku ve Slezsku,
20. Köckert Josef, stavitel, se sídlem v Ústí n. L., Masarykova ul. 30,
21. Kohl Antonín, stavitel, se sídlem v Sokolově Masarykovo nám. 23/2,
22. Kreissl a Eis, stavební podnikatelství, se sídlem v Ústí n. L., Velká Hradební 22,
23. Stavební podnik Kühnelt a Linke, architekt a stavitel, veřejná obchodní společnost, se sídlem v Liberci II.-276,
24. Lang W. a spol., se sídlem v Děčíně IV, Podmokly, Ruská 699/38,
25. Lohner František Ing., stavitelství, se sídlem v Trutnově,
26. Ing. Lux Rudolf, stavitel, se sídlem v Chrastavě čp. 411,
27. Morbitzer Karel Ing., stavitel, se sídlem v Krnově, Opavská 50,
28. Pohl Rudolf, stavitel, se sídlem v Krnově, Mikulášská 20,

29. Rehschmied Josef, architekt, stavitel, mistr kamenický a studnařský, pila, se sídlem v Podbořanech, Leninova 443,
30. Schmid Richard, stavitel, se sídlem v Šumperku, Opavská 9,
31. Schmidt Josef, stavitel, se sídlem ve Vimperku čp. 198,
32. Schmidt Wilhelm, stavitel, se sídlem v Teplicích-Šanově, Stalingradská 15,
33. Stolle a Watzke, veřejná obchodní společnost, stavební podnik, se sídlem v Ústí n. L., Stroupežnického ul.,
34. Umann Rudolf, stavitel, pila a hoblárna, se sídlem v Dolním Polubném čp. 327, okres Jablonec n. N.,
35. Utner Herbert Ing., stavitelství a pila, se sídlem v Javorníku, okres Jeseník,
36. Severočeská vodostavební společnost Winnar a spol., protokolovaná komanditní společnost, se sídlem v Ústí n. L.,
37. Weisetschläger Emerich, mistr zednický a tesařský, se sídlem ve Slavonicích čp. 57, okres Dačice.

Rozsah začleněných majetkových podstat bude určen podle § 12 zákona č. 121/1948 Sb.

Kmenové jmění Československých stavebních závodů, národního podniku v Praze se zvýší ke dni 1. ledna 1948 o čistou hodnotu majetkových podstat, začleněných touto vyhláškou.

Ministr:
Ing. Dr. Šlechta v. r.

2612.

VYHLÁŠKA
ministra techniky

ze dne 27. října 1948

o znárodnění stavebních podniků podle zákona č. 121/1948 Sb.

Podle § 1, odst. 7 zákona ze dne 28. dubna 1948, č. 121 Sb., o znárodnění ve stavebnictví vyhlašuji s účinkem doručení, že dnem 1. ledna 1948 byly znárodněny sestátněním podle § 1, odst. 1, pokud se týče odst. 3 uvedeného zákona tyto podniky:

1. Bail A. a spol., inženýrská kancelář a podnikatelství staveb, se sídlem v Ústí n. L. Střekov III., Varšavská 234,
2. Berka Adolf a Ilgner Karel, stavitelství a cihelna, se sídlem v Zábřehu na Moravě,
3. Erlebach Ludvík Ing., stavitel, se sídlem v Ústí n. Labem, Moskevská 35,
4. Krause a Walter, stavitelé, veřejná obchodní společnost, se sídlem v Litoměřicích, Rooseveltova 35,
5. Krumpholz Stanislav Ing., podnikatelství staveb, se sídlem v Brně, Orlí č. 16 a stolárna se sídlem v Ivanovicích na Hané,
6. Lichtenecker Julius, podnikatelství staveb, se sídlem v Ústí nad Labem,
7. Röttig Antonín, stavitelská živnost, se sídlem ve Varnsdorfu č. 2125,
8. Ing. R. Warzog — H. Zeisberger, stavitel, se sídlem v Opavě, Hradecká ul. 48.

Uvedené podniky byly znárodněny, poněvadž na podkladě oprávnění živnostenského nebo oprávnění uděleného podle předpisů o civilních technicích (civilních inženýrech a civilních geometrech) provádějí stavební práce jakéhokoli druhu a počet osob v každém z těchto podniků, pokud se týče v podnicích spojených, zaměstnaných nebo činných dosáhl v době od 1. ledna 1946 padesáti osob.

Znárodněním nabývá stát vlastnictví k znárodněným podnikům v rozsahu plynoucím z § 4, odst. 1 až 3 zákona č. 121/1948 Sb.

Náleží-li znárodněný podnik uvedený v této vyhlášce komanditní společnosti na akcie, akciové společnosti nebo společnosti s ručením obmezeným, znárodňuje se podle § 4, odst. 5 zákona č. 121/1948 Sb., veškerý jejich majetek, jakož i ve stejném rozsahu podniky koncernové, u kterých jim náleží více než polovina základního kapitálu nebo na které mají rozhodující vliv.

Spolu s podniky uvedenými v této vyhlášce se znárodňují i veškeré podniky a závody, uvedené v § 4, odst. 4 zákona č. 121/1948 Sb., v rozsahu plynoucím z tohoto ustanovení.

Ministr:
Ing. Dr. Šlechta v. r.

2613.

VYHLÁŠKA
ministra techniky

ze dne 27. října 1948

o začlenění znárodněných stavebních podniků do Československých stavebních závodů, národního podniku v Praze.

Podle § 10, odst. 3 zákona ze dne 28. dubna 1948, č. 121 Sb., o znárodnění ve stavebnictví, ve spojení s § 13, odst. 3 dekretu presidenta republiky ze dne 24. října 1945, č. 100 Sb., ve znění zákona č. 114/1948 Sb., vyhlašuji, že ke dni 1. ledna 1948 začleňuji do Československých stavebních závodů, národního podniku v Praze podle § 11 zákona č. 121/1948 Sb., majetkové podstaty těchto znárodněných podniků:

1. Bail A. a spol., inženýrská kancelář a podnikatelství staveb, se sídlem v Ústí n. L. Střekov III., Varšavská 234,
2. Berka Adolf a Ilgner Karel, stavitelství a cihelna, se sídlem v Zábřehu na Moravě,
3. Erlebach Ludvík Ing., stavitel, se sídlem v Ústí n. Labem, Moskevská 35,
4. Krause a Walter, stavitelé, veřejná obchodní společnost, se sídlem v Litoměřicích, Rooseveltova 35,
5. Krumpholz Stanislav Ing., podnikatelství staveb, se sídlem v Brně, Orlí č. 16 a stolárna se sídlem v Ivanovicích na Hané,
6. Lichtenecker Julius, podnikatelství staveb, se sídlem v Ústí nad Labem,
7. Röttig Antonín, stavitelská živnost, se sídlem ve Varnsdorfu č. 2125,
8. Ing. R. Warzog — H. Zeisberger, stavitel, se sídlem v Opavě, Hradecká ul. 48.

Majetkové podstaty uvedených znárodněných podniků začleňuji do Československých stavebních závodů, národního podniku v rozsahu jejich znárodnění.

Československé stavební závody, národní podnik vstupují dnem začlenění v závazky těchto znárodněných podniků.

Kmenové jmění Československých stavebních závodů, národního podniku v Praze se zvyšuje ke dni začlenění o čistou hodnotu majetkových podstat, uvedených v této vyhlášce.

Ministr:
Ing. Dr. Šlechta v. r.

2614.

VYHLÁŠKA
ministra techniky

ze dne 27. října 1948

o začlenění některých konfiskovaných podniků do Československých stavebních závodů, národního podniku v Praze.

Podle § 11, odst. 1, písm. c) a odst. 2, č. 2 zákona ze dne 28. dubna 1948, č. 121 Sb., o znárodnění ve stavebnictví začleňuji po slyšení předsedy osidlovacího úřadu v Praze dnem 1. ledna

1948 do Československých stavebních závodů, národního podniku v Praze majetkové podstaty konfiskovaných podniků:

1. Biera Jana synové, živnost stavitelská, se sídlem v Svitavách, Lanškrounská č. 5,
2. Cenek František, stavitel, se sídlem ve Svitavách, ulice Jana Masaryka,
3. Frank Edmund, stavitel, se sídlem v Mohelnici čp. 473,
4. Franze Jan, stavby skleníků, dřevoprůmysl a pila, se sídlem v Oldřichově v Hájích,
5. Janitschek Richard Ing., stavitelství, se sídlem v Mohelnici, Okružní č. 5,
6. Katzer Mathias, stavitel, se sídlem ve Valticích čp. 656,
7. Koutny Jindřich, zednický mistr, se sídlem v Jihlavě, Speratusova č. 13,
8. Kowalski Ferdinand, architekt, stavitelská živnost a obchod se stavebním materiálem, se sídlem v Mikulově, Brněnská č. 61,
9. Lang Oskar, stavitel, se sídlem v Jablonci n. N., Sokolí 40/a Gottwaldova 95,
10. Mannl Alois, mistr tesařský, se sídlem v Karlových Varech, Sportovní č. 32 a čp. 185,
11. Neumann Hanuš, podnik stavitelský a pila, se sídlem v Hrádku n. N. čp. 335,
12. Swatek Jakub, živnost stavitelská a mistra tesařského, obchod stavebninami, se sídlem v Moravské Třebové, tř. presidenta Beneše č. 62,
13. Thamerus Albert Ing., stavitel, se sídlem v Jablonci n. N., Občanská 10,
14. Teubner Emil, stavitel, se sídlem v Mimoni čp. 512/I,
15. Wünsch G., podnikatelství staveb, se sídlem v Moravské Třebové, Olomoucká ul.,
16. Zeckert Arnošt, stavitel, se sídlem ve Starém Městě p. Sněžníkem.

Rozsah začleněných majetkových podstat bude určen podle § 12 zákona č. 121/1948 Sb.

Kmenové jmění Československých stavebních závodů, národního podniku v Praze se zvýší ke dni 1. ledna 1948 o čistou hodnotu majetkových podstat, začleněných touto vyhláškou.

Ministr:

Ing. Dr. Šlechta v. r.

2615.

XI. VYHLÁŠKA
zemského národního výboru v Praze

ze dne 19. října 1948,

o poškozených obcích, pro které platí ustanovení části I. zákona č. 86/1946 Sb. o stavební obnově, ve znění zákona č. 115/1947 Sb.

Čl. I.

Zemský národní výbor v Praze rozhodl a vyhlašuje na podkladě § 4, odst. 1 zákona ze dne 12. dubna 1946, č. 86 Sb., o stavební obnově, ve znění zákona ze dne 12. června 1947, č. 115 Sb., že ustanovení tohoto zákona platí pro tyto obce:

Jméno obce:	Správní okres:
531. Aš	Aš
532. Bělá	Český Krumlov
533. Čelákovice	Brandýs nad Lab.
534. Jirny	Brandýs nad Lab.
535. Klánovice	Brandýs nad Lab.
536. Kostelec nad Lab.	Brandýs nad Lab.
537. Mstětice	Brandýs nad Lab.
538. Dolní Slivno	Mladá Boleslav
539. Hostinné	Vrchlabí
540. Chotyně	Liberec-venkov
541. Kokořín	Mělník
542. Nová Paka	Nová Paka
543. Počátky	Kamenice nad Lipou
544. Tábor	Tábor.

Čl. II.

Z působnosti ustanovení citovaného zákona se vyjímá obec uvedená v VI. vyhlášce pod čís. 1174 Ú. l. ze dne 21. listopadu 1947 částka 185, I. díl nařizovací:

Jméno obce:	Správní okres:
447. Horní Lomany	Cheb.

Čl. III.

Tato vyhláška jest doplněním předchozích vyhlášek a může býti dalšími vyhláškami změněna nebo doplněna.

Čl. IV.

Vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Referent zemského národního výboru:

Ing. Cyphelly v. r.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra v Praze. — Odpovědný zástupce listu Karel Hellebrand. — Tiskne Státní tiskárna v Praze III., Karmelitská ul. čis. 6. — Předplatné společně pro I. a II. díl: na měsíc 65 Kčs, na čtvrt roku 195 Kčs, na půl roku 390 Kčs, na celý rok 780 Kčs včetně poštovného. — Předplatné pouze pro I. díl: na celý rok 420 Kčs. Předplácetí lze na dobu nejméně jednoho měsíce. — Zrušení předplatného se uznává jen ku konci měsíce na včasnou písemnou výpověď. — Obce (místní národní výbory, místní správní komise) platí za oba díly při přímém povinném odběru snížené roční předplatné 600 Kčs. — Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 8 dnů po vydání reklamačního čísla. — Účet poštovní spořitelny čís. 42.769×2. Novinová sazba povolena ředitelstvím pošt a telegrafů čís. 128.500/VII-1936. — Dohlédací poštovní úřad Praha 25.